

РЕШЕНИЕ

№ 579

гр. София, 11.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 13-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на четиринадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Христо Лазаров

Членове: Женя Димитрова

Николай Ст. Метанов

при участието на секретаря Мария Ив. Крайнова
като разгледа докладваното от Николай Ст. Метанов Въззивно търговско дело № 20211001001078 по описа за 2021 година

Производството е по чл.258 и сл. ГПК.

Образувано е по въззивна жалба вх.№ 900515 от 10.09.2021г. по описа на Окръжен съд – Благоевград на „Еделвайс мениджмънт“ООД, ЕИК 202178174, против решение №900947 от 02.08.2021г., постановено по търговско дело № 176 по описа за 2019г. на Благоевградски окръжен съд, с което е отхвърлен предявения от „Еделвайс мениджмънт“ ООД, ЕИК: 202178174, със седалище и адрес на управление: гр.Банско, п.к.2770, ул.,„Асаница“ №12, вх.С, ап.206, представлявано от управителя А. П. П., с ЕГН: *****, иск с правно основание чл. 124 ГПК, във връзка с чл.137, ал.5 ТЗ, във връзка с чл.137, ал.4 ТЗ, срещу „Планински капитал“ ООД, с ЕИК: 202616644, със седалище и адрес на управление: гр. Банско, ул.,„Гуровица“ № 5, представлявано от управителя Е. Е. С., за прогласяване на нищожността на решението на Общото събрание на съдружниците на „Планински капитал“ ООД, с ЕИК: 202616644, проведено на 28.08.2019г. и „Еделвайс мениджмънт“ ООД, с ЕИК: 202178174, е осъдено да заплати на „Планински капитал“ ООД, с ЕИК: 202616644, сумата от 1 030,00лв., сторени съдебно - деловодни разноски в производството.

Въззивникът твърди, че обжалваното решение е неправилно - постановено при допуснати от първоинстанционния съд съществени нарушения на процесуалния и материалния закон и необоснованост на изводите, по подробно изложени съображения, като иска да бъде отменено и да бъде постановено друго решение по

съществува на спора, с което да бъде уважен предявения иск с правно основание чл.124 ГПК, вр. с чл.137, ал.5 ТЗ, вр. с чл.137, ал.4 ТЗ, срещу „Планински капитал“ ООД, с ЕИК: 202616644, за прогласяване на нищожността на решенията на Общото събрание на съдружниците на „Планински капитал“ ООД, ЕИК: 202616644, проведено на 28.08.2019г., като основателен.

със седалище и адрес на управление:

В исковата молба ищецът е заявил като обстоятелства, на които основава предявения иск фактически твърдения за нищожност на решенията, взети от Общото събрание на съдружниците в „Планински капитал“ ООД, състояло се на 28.08.2019г.:

- като приети в нарушение на чл.137, ал.4, ал.5 и ал.6 ТЗ, тъй като упълномощеното лице А. Д., чийто подпис е удостоверен в протокол от 28.08.2019г., като пълномощник на съдружника „Саванна Крик“ ЕООД, с ЕИК 202212445, с право да го представлява в Общото събрание, не е разполагала с представителна власт.

- А. Д. се е легитимирала пред нотариуса с общо, а не с изрично пълномощно, поради което нотариусът е удостоверил подписа ѝ в нарушение на чл.578, ал.4 ГПК, задължаваща го да провери, освен самоличността и дееспособността на явилите се лица, и тяхната представителна власт.

- пълномощникът не е разполагал с представителна власт, като не е имал право нито да гласува от името на съдружника „Саванна Крик“ ЕООД, нито да подписва протокола. След като нотариусът е удостоверил подписа ѝ в качеството на пълномощник на съдружника „Саванна Крик“ ЕООД с право да гласува на Общото събрание, състояло се на 28.08.2019г., въпреки че не е разполагала с представителна власт да го представлява, то нотариалното удостоверяване е нищожно на основание член 576 ГПК.

- нищожност на нотариалното удостоверяване на основание чл.580, ал.1, т.3 ГПК.

В щемпела на нотариуса липсва номера, датата, мястото и органа на издаване на документа за самоличност на А. Д..

Първоинстанционният съд не е дал конкретен отговор на релевантните за изхода на спора правни въпроси, а именно:

- нищожно ли е нотариалното удостоверяване на подписа на А. Д., извършено от нотариуса, след като същата не е разполагала с представителна власт да представлява съдружника „Саванна Крик“ ЕООД

- дали проверката, която нотариусът следва да извърши за представителната ѝ власт, включва само формално възпроизвеждане на съдържанието на пълномощното ѝ в констативния нотариален протокол, подписите върху който нотариусът е заверил или нотариусът е бил длъжен, не само формално, но и реално, да провери дали упълномощеното лице има представителна власт да представлява съдружника в Общото събрание, след като представеното пълномощно е общо, а не изрично по смисъла на член 137, ал.6 от ТЗ;

- защо е намерил, че нотариалното удостоверяване не е нищожно, след като е

безспорно установено, че упълномощеното лице не е разполага с представителна власт да изрази правно валидна воля от името на съдружника „Саванна Крик“ ЕООД.

Изводът на съда, че изискването за формата на съставяне на протокола като форма за действителност на взетите решения по чл.137, ал.4 ТЗ е спазено, тъй като протоколът съдържа нотариално удостоверяване на подписите и съдържанието, е изведен в нарушение на процесуалния закон, който задължава нотариуса преди да завери подписите и съдържанието на представен пред него частен документ, да провери дали явилите се пред него лица разполагат с представителна власт. Съдът неправилно е приел, че изискването за форма по чл.137, ал.4 ТЗ е спазено, единствено и само поради формалното наличие на нотариална заверка на подписите и съдържанието на протокола от 28.08.2019г. Протоколът от 28.08.2019г. не установява да притежава нотариално удостоверяване на подписа на Е. С. като управител на „Саванна Крик“ ЕООД, нито в съдържанието му е възпроизведено пълномощно, което дава право на А. Д. да представлява „Саванна Крик“ ЕООД.

Съдът е приложил неправилно закона - член 17 от Наредба №32 за служебните архиви на нотариусите и нотариалните кантори във връзка с Приложение №6. В нарушение на чл.164 ГПК са ценени показанията на св.К. М.. Видно от Приложение №6 към цитираната наредба е, че нотариусът е бил длъжен да посочи местожителството на лицето, чийто подпис заверява. Посоченото в щемпела, че лицето е от Руска Федерация не е равнозначно на местожителство на лицето. Нотариусът не е посочил конкретното местожителство на лицето - населено място, улица, № и т.н.

В срока по чл.263, ал.1 ГПК „Планински капитал“ ООД, с ЕИК: 202616644, е представило отговор на въззивната жалба, в който поддържа становището за неоснователност на същата, съответно за правилност на обжалваното решение, по подробно изложени съображения. В последното по делото съдебно заседание представя списък на сторените разноски по чл. 80 ГПК.

Софийският апелативен съд, за да се произнесе, съобрази следното:

„Еделвайс мениджмънт“ ООД, ЕИК 202178174, е предявило срещу „Планински капитал“ ООД, ЕИК: 202616644, за прогласяване на нищожността на решението на общото събрание на съдружниците в „Планински капитал“ ООД, проведено на 08.08.2019г.

Ищецът е основал иска си на следните обстоятелства:
- на 28.08.2019г. в гр.Банско е проведено общо събрание на съдружниците в „Планински капитал“ ООД на което е взето решение за изключването на съдружника „Еделвайс мениджмънт“, на основание чл.16, т.б, в и г и чл.20 т.а, в, г, д от Дружествения договор във вр. с чл. 124 и чл.126, ал.3 т.1, 2 и 3 ТЗ.

- при удостоверяване на подписите и съдържанието върху цитирания протокол са допуснати съществени нарушения на законоустановените правила, които по аргумент от чл.576 ГПК водят до нищожност на тези нотариални действия, а оттам и до нищожност на основание чл.137, ал. 5 ТЗ на посоченото решение на ОСС, тъй като същото е прието в разрез с изискванията на закона относно формата съобразно чл.137, ал.4 и чл.137, ал. 1 т.2

- нотариусът не е спазил изискванията и не се е уверил в самоличността и представителната власт на лицето, чийто подпис е удостоверен. От съдържанието на документа, включително и от удостоверителното изявление на нотариуса не става ясно с какъв документ за самоличност се е легитимирали лицето. Отделно от това, в оспореният протокол е цитирано пълномощно, от което е видно, че в нотариалното производство е участвало лице, което разполага с общо, а не с изрично пълномощно съобразно изискванията на чл.137, ал.6 ТЗ.

- нотариалната заверка не отговаря на изискванията на чл.590, вр. с чл. 580, т.3 ГПК, тъй като документът/ щемпелът не съдържа задължителни реквизити, а именно номера, датата, мястото и органа на издаване на документа за самоличност на участващото в производството лице.

- нотариусът не е спазил и изискванията за назначаване на преводач;

- пълномощникът е гражданин на Руската федерация, но липсва индикация, че същата владее български език и може да си служи с него до степен позволяваща ѝ да възприеме действителния смисъл на изписания текст и съдържание на протокола, неговия правен характер

- с оглед липсата на назначен преводач нотариалното удостоверяване се явява нищожно на основание чл.576, вр. с чл. 589, ал.2, вр. с чл.582 ГПК.

Твърди нищожност на нотариалното удостоверяване, а оттам и нищожност на решенията на общото събрание на съдружниците в „Планински капитал“ ООД обективирани в протокол от 28.08.2019г., поради липса на форма.

Ответникът „Планински капитал“ ООД, ЕИК: 202616644, е оспорил предявеният иск, като недопустим, евентуално неоснователен, по подробно изложени съображения.

С обжалваното решение първоинстанционният съд, след като е описал и анализирал представените по делото доказателства, е приел, че предявеният иск е допустим, но разгледан по същество неоснователен, по следните съображения:

Съгласно разясненията, дадени в т. 2 от Тълкувателно решение № 1/2002г. на ОСГК на ВКС, нищожност на решението на общото събрание може да се установи чрез самостоятелен иск, който не е ограничен със срок. Активно легитимирани да го проведат, ако имат правен интерес, са както членовете на дружеството, така и трети лица. Основното разграничение, определящо пътя на защита, е дали решението на общото събрание е от подлежащите на вписване или не. В случай, че решението не подлежи на вписване в търговския регистър, нищожността му може да бъде установена чрез установителен иск, а в случай, че е вписано в търговския регистър - защитата е срещу вписването.

Ищецът твърди, че е съдружник, който е изключен от дружеството - ответник, като според ищеца взетото решение е нищожно поради наличие на неспазване на изискванията на закона, визирани в разпоредбите на чл.137, ал.4 ТЗ и чл.137, ал.1, т.2 ТЗ, касаещо

опорочаване на нотариалното удостоверяване на положените подписи и съдържание по отношение на решението на Общото събрание на съдружниците на „Планински капитал“ ООД, проведено на 28.08.2019г. Решението не е вписано в ТРРЮЛНЦ, като последното обуславя допустимостта на настоящия иск.

На 28.08.2019г. е проведено Общо събрание на съдружниците с дневен ред: вземане на решение за изключване на съдружника „Еделвайс мениджмънт“ ООД. Представен е протокол от 28.08.2019г., отразяващ взетото решение, подписан от пълномощник на другия съдружник - „Саванна Крик“ ЕООД, документът притежава нотариално удостоверяване на подписа и съдържанието му, извършени едновременно, каквото е и изискването на нормата на чл. 137, ал. 4 ТЗ за взето решение по чл. 137, ал. 1, т. 2 ТЗ - относно изключването на съдружник, поради което неоснователно се явява, релевираното в исковата молба възражение за наличие на разрез с изискванията на закона относно формата.

За неоснователни приети възраженията на ищеца, касателно обстоятелството, че нотариусът не е спазил изискванията на закона, като не е проверил самоличността, дееспособността и представителната власт на явилото се пред него лице - А. Д.. С оглед чл.589, ал. 2 от ГПК, във връзка с чл.578, ал. 4 от ГПК нотариусът следва да се увери, че на изразяващия воля правен субект е предоставена такава възможност. Това обаче не е достатъчно, за да освободи длъжностното лице от задължението да се увери непосредствено в наличието на такъв документ и в произтичащия от него обем на представителната власт. Едва възпроизвеждането на документа с оглед на съдържанието му гарантира в пълнота интересите на съдружниците, обезпечавайки реална възможност да го оспорят, в случай, че документът не отразява действителната им воля. Протокол от 28.08.2019г. възпроизвежда дословно и в пълнота нотариално завереното пълномощно по описа на К. М. - Нотариус, с рег. № 061 в регистъра на НК, с район на действие: Районен съд - Разлог, с което Е. Е. С., гражданин на Руска Федерация, в качеството му на едноличен собственик на капитала и управител на „Саванна Крик“ ЕООД, е упълномощил А. О. Д., гражданка на Руска Федерация, да го представлява, в качеството му на едноличен собственик на капитала на „Саванна Крик“ ЕООД, при вземане на всякакви решения от компетентността на Общото събрание на дружеството. Установено е че нотариусът се е уверил в самоличността на лицето, посредством представените документи за самоличност на Д., а именно Паспорт тип Р № 72 ***, издаден на ***г. от ФМС, валиден до 06.05.2023г. и Разрешение за продължително пребиваване № 70***, издадено на ***г., валидно до 24.04.2020г. В тази връзка предписаната форма - заверка на подписа, отразява констатацията на нотариуса, че лицето, чийто подпис удостоверява, се е легитимирал пред него като пълномощник на лицето, от чието име изразява воля.

Наведеното в исковата молба възражение, че „в нотариалното производство е участвало лице, което разполага с общо, а не с изрично пълномощно, съобразно изискванията на чл.137, ал. 6 ТЗ“, като нотариусът не е проверил това, съдът намира, че това възражение касае материалната незаконосъобразност на решението, а не нищожността му

Когато посочените в исковата молба обстоятелства сочат процесуална и/ или

материална незаконосъобразност на решенията на общите събрания, решенията са отменяеми по реда и в сроковете на чл. 74 от ТЗ и иск за прогласяване на нищожността им поради същите пороци е недопустим. В този смисъл нарушението на императивна разпоредба на закона, или устава, каквато в случая се твърди, а именно, че пълномощникът е бил с общо, а не с изрично пълномощно води до незаконосъобразност, а не до нищожност на решението на Общото събрание на „Планински капитал“ ООД. Квалифицирането на порочното решение на общото събрание като нищожно поради противоречие с повелителна правна норма е допустимо само в предвидените от закона случаи, като настоящият казус очевидно не попада в тази хипотеза, поради което и това възражение се явява неоснователно.

Съдът е приел за безспорно установено, че при удостоверяване на подписа и съдържанието на процесния протокол от 28.08.2019г. нотариусът се е уверил в наличието на редовно от външна страна пълномощно, с което се учредява представителна власт на лицето Д.. В ГПК не е въведено правило при удостоверяване на подпис и съдържание на частен документ нотариусът да следи за наличие на изрично пълномощно респективно да изисква представяне на такова.

Основанията за нищожност на нотариално действие са не само изчерпателно изброени, но и формални. Макар, че в обстоятелствената част на исковата молба ищецът сочи за наличие на порок на нотариалното удостоверяване, изразяващ се в това, че документът/ щемпелът не съдържа задължителни реквизити, а именно номера, датата, мястото и органа на издаване на документа за самоличност на участващото в производството лице, съдът счита, че това обстоятелство не опровергава наличната информация за самоличността на упълномощеното лице. В Приложение №6 към Наредба№32 от 29.01.1997г. за служебните архиви на нотариусите и нотариалните кантори /Наредбата/, във връзка с чл.17 от Наредбата е поместен образец за щемпели, съобразно който такова изискване, каквото ищецът твърди, че следва щемпелът да съдържа, липсва. В тази връзка при проведения разпит на свидетеля К. М. същият посочи, че „...документите за самоличност, представени му от лицето А. Д., били руски паспорт, ведно с удостоверение за пребиваване...“, както и че „... има образци по Наредба № 32 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност, като при физическите лица се отбелязва ЕГН и местожителството, а при дружествата - Булстат и седалището, включително и че нотариусът не е длъжен да впише картата за пребиваване, ако лицето има издадена такова“, поради което това възражение на ищеца е прието за неоснователно.

За неоснователно е прието и възражението на ищеца по отношение на това, че „... нотариусът не е спазил и изискванията за назначаване на преводач“, тъй като макар и упълномощеното лице А. Д. да е гражданин на Руската Федерация, по делото е установено, че същата живее в Р. България от 2014г. насам, както и че владее и разбира български език - обстоятелства, които Д. потвърдила в проведения ѝ разпит, в качеството ѝ на свидетел по делото, като съдът сам възприел непосредствено, че лицето владее български език.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, прие за установено

следното от фактическа страна:

Страните не спорят по фактите установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение, а по направените от съда правни изводи, въз основа на анализа на събраните по делото доказателства, поради което относно правилно установената фактическа обстановка по правния спор между страните настоящата съдебна инстанция препраща към мотивите на първоинстанционния съд, на основание чл.272 ГПК.

Във въззивното производство не са представени доказателства.

Софийският апелативен съд, в изпълнение на правомощията си по чл.269 ГПК, след като извърши служебна проверка за валидност и допустимост на обжалваното решение, обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, съобразно посочените от въззивника основания за неправилност на първоинстанционния акт, прие следното:

Въззивната жалба е допустима - подадена е в срок по чл.259, ал.1 ГПК от легитимирана страна в процеса, имаща правен интерес от обжалване, и е насочена срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

Първоинстанционното решение, като постановено от законен съдебен състав, в изискващата се от закона писмена форма, в рамките на правораздавателни правомощия на съда и съобразено с твърденията на ищеца в исковата му молба относно обстоятелствата, на които се основава иска, и търсената с иска защита, е валидно и допустимо.

Разгледана по същество, въззивната жалба е неоснователна.

Настоящият състав на съда споделя изводите на първоинстанционния съд за неоснователност на предявения иск, като на основание чл.272 ГПК препраща към мотивите на обжалваното решение.

Предвид възраженията във въззивната жалба следва да се има в предвид следното:

При съобразяване на твърденията на ищеца в исковата молба, че е бил съдружник в „Планински капитал“ ООД, ЕИК 202616644, към момента на взимане на атакуваното решение на общото събрание на съдружниците – 28.08.2019г., разрешението по т.2 Тълкувателно решение № 1 от 6.12.2002 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2002 г., ОСГК, според което – нищожност на решения на ОС може да се релевира чрез иск пред компетентния окръжен съд безсрочно, и приетите след това разпоредби на чл.137, ал.4 и ал.5 ТЗ предявеният иск за прогласяване на нищожността на взетото решение от общото събрание на съдружниците в ответното дружество на 28.08.2019г. в нарушение на разпоредбата на чл.137, ал.4, вр. с ал.5 ТЗ следва да се приеме за допустим / в този смисъл Решение № 113 от 18.12.2020 г. на ВКС по т. д. № 2217/2019 г., I т. о., ТК/.

Разгледан по същество предявеният иск е неоснователен.

Събраните по делото доказателства не установяват твърдяните пороци при извършване на нотариалното удостоверяване, извършено при съобразяване на разпоредбата на чл. 137, ал.4 ТЗ.

По делото е представен протокол от проведено общо събрание на съдружниците в „Планински капитал“ ООД, ЕИК 202616644, на 28.08.2019г., на което е взето решение за изключването на съдружника „Еделвайс мениджмънт“, на основание чл.16, т.б, в и г и чл.20 т.а, в, г, д от Дружествения договор във вр. с чл. 124 и чл.126, ал.3 т.1, 2 и 3 ТЗ. Съставеният протокол е подписан от съдружника „Саванна Крик“ ООД, представляван от управителя Е. Е. С., представлявано от А. Д., като на 28.08.2019г. е извършено нотариално удостоверяване на подписите и съдържанието на протокола, извършени едновременно – рег. № 3038 и рег. № 3039 по описа на К. Т. М., нотариус в район РС Разлог.

Представено е пълномощно, с което Е. Е. С., в качеството си на едноличен собственик на капитала и управител на „Саванна Крик“ ЕООД, ЕИК 202212445, е упълномощил А. О. Д., да го представлява в качеството му на едноличен собственик на капитала на горепосоченото дружество, при вземането на всякакви решения от компетентността на общото събрание, като на 15.08.2019г. е извършено нотариално удостоверяване на подписите и съдържанието на документа, извършени едновременно – рег. № 2791 и рег. № 2792 по описа на К. Т. М., нотариус в район РС Разлог. Представителната власт на Е. Е. С., в качеството си на едноличен собственик на капитала и управител на „Саванна Крик“ ЕООД, ЕИК 202212445, се установява от вписванията в търговския регистър по партидата на дружеството, които са служебно известни на съда на основание чл. 23, ал.6 ЗТРРЮЛНЦ.

Видно от съдържанието на дружествен договор на ответното дружество към 28.08.2019г., обявен по партидата на дружеството в търговския регистър и известен на съда на основание чл.23, ал.6 ЗТРРЮЛНЦ, в дружествения договор не е предвидена писменна форма при вземане на решения по ал.1, т.2, 4, т. 5, предложение първо, и т. 7 от разпоредбата на чл. 137 ТЗ.

В съдебно заседание на 09.06.2021г. са разпитани като свидетели К. Т. М. и А. О. Д., които са дали показания във връзка с извършеното нотариално удостоверяване на съдържанието и подписите на протокола от 28.08.2019г. от общото събрание на съдружниците в „Планински капитал“ ООД, ЕИК 202616644, в който е вписано атакуваното решение.

При така установеното от фактическа страна, настоящият състав на съда приема, че не са налице твърдените нарушения на нотариалното удостоверяване по реда на чл.137, ал.4 ТЗ, които да обосноват твърдяната нищожност на атакуваното решение, на основание чл. 137, ал.5 ТЗ, поради което предявеният иск е неоснователен.

Представен е протокол от проведено на 28.08.2019г. общо събрание на съдружниците в „Планински капитал“ ООД, ЕИК 202616644, с извършено нотариално удостоверяване на подписите и съдържанието на същия, извършени едновременно – рег. № 3038 и рег. № 3039 по описа на К. Т. М., нотариус в район РС Разлог, съдържащ взето решение по чл. 137, ал.1, т.2 ТЗ.

В случая предвид разпоредбата на чл. 137, ал.4 ТЗ и съдържанието на дружествения

договор към датата на провеждане на общото събрание – 28.08.2019г., е било необходимо нотариалното удостоверяване на подписите и съдържанието на протокола, доколкото в дружествения договор не е предвидена писмена форма за взимането на решение по чл. 137, ал.1, т.2 ТЗ.

Доказателствата по делото не установяват твърдените нарушения на нотариалното удостоверяване, а именно: нотариусът не се е уверил в самоличността и представителната власт на лицето, чийто подпис е удостоверен, не ставало ясно с какъв документ за самоличност се е легитимирало лицето; в нотариалното производство е участвало лице, което разполага с общо, а не с изрично пълномощно съобразно изискванията на чл.137, ал.6 ТЗ; нотариалната заверка не отговаря на изискванията на чл.590, вр. с чл. 580, т.3 ГПК, тъй като документът/ щемпелът не съдържа задължителни реквизити, а именно номера, датата, мястото и органа на издаване на документа за самоличност на участващото в производството лице; нотариусът не е спазил и изискванията за назначаване на преводач; пълномощникът е гражданин на Руската федерация, но липсва индикация, че същата владее български език и може да си служи с него до степен позволяваща ѝ да възприеме действителния смисъл на изписания текст и съдържание на протокола.

В изпълнение на правомощията си по чл.569, т.2 ГПК, вр. с чл.137, ал.4 ТЗ, след като се е уверил в самоличността и дееспособността на явилото се пред него лице, нотариусът е извършил заверка на подписите и съдържанието на процесния протокол от проведено общо събрание на съдружниците в ответното дружество на 28.08.2019г. и е извършил исканото удостоверяване.

Нотариалните действия са формални действия, но не при всяко погрешно или липсващо отбелязване на обстоятелства при нотариалното удостоверяване, е налице нищожност по смисъла на чл.576 ГПК/ в този смисъл решение № 223/2014г. по гр.д. №1186/2011 г., I г. о и решение № 143/2012 г. по гр. д. № 504/2011 г. IV г.о, и решение Решение № 205 от 16.10.2017 г. на ВКС по гр. д. № 5227/2016 г., IV г. о., ГК; Определение №93 от 26.02.2018 г. на ВКС по гр. д. № 757/2016 г., I г. о., ГК/.

Видно от направеното отразяване върху процесния протокол нотариусът се е уверил в самоличността на лицето, поискало удостоверяването на подписа му и съдържанието на протокола – и в двете удостоверявания лицето е посочено с трите си имена, рожденната си дата, както и че е от Руска федерация, съответно в качеството, в което е подписало документа - като пълномощник на „Саванна крик“ ЕООД. Това се установява и от показанията на нотариуса, разпитан в производството, показанията на който, макар и преценени съобразно чл. 172 ГПК, следва да бъдат кредитирани тъй като съответстват на представените по делото доказателства, включително и с нотариално заверено пълномощно от 15.08.2019г., удостоверяващо представителната власт на А. О. Д., и показанията на Д.. В подкрепа на този извод е и обстоятелството, че в тази насока липсват твърдения от страна на ищеца - той не твърди, че А. О. Д. не се е явила пред нотариуса, че не е представила процесния протокол, че не тя е подписала протокола, от името и за сметка

на другия съдружник.

Предвид изложеното, при съобразяване на цитираната практика на ВКС, дори и да са налице част от твърдяните от ищеца нарушения при извършването на нотариалните удостоверявания – нотариалната заверка не отговаря на изискванията на чл.590, вр. с чл.580, т.3 ГПК, тъй като документът / щемпелът не съдържа задължителни реквизити, а именно номера, датата, мястото и органа на издаване на документа за самоличност на участващото в производството лице, се налага извода, че това нарушение не е опорочава удостоверяванията до степен на нищожност.

Неоснователно е възражението на ищеца, че в нотариалното производство е участвало лице, което разполага с общо, а не с изрично пълномощно съобразно изискванията на чл.137, ал.6 ТЗ, съответно, че пълномощникът не е разполаган с права да участва в общото събрание, да гласува и подписва протокола, както и че нотариусът е следвало да провери тези обстоятелства. Това възражение не може да обоснове нищожност на обжалваното решение, доколкото е вързано с твърдяни нарушения на закона при вземане на решенията от общото събрание, съответно от преценка налице ли са предпоставките на чл. 137, ал. 6 ТЗ, които не е посочено като основание за нищожност по смисъл на чл. 137, ал.5, вр. с ал.4 ТЗ. Този извод на съда е съобразен и с разрешението по т.1 от Тълкувателно решение № 1 от 6.12.2002г. на ВКС по тълк. д. № 1/2002 г., ОСГК, к.според което – „Погрешно е разбирането, че решенията на ОС, които противоречат на учредителния акт или на повелителни разпоредби на ТЗ са нищожни. Когато са опорочени процедурата по свикване на ОС, реда и кворума за приемане на решения (процесуална незаконосъобразност) или противоречат на императивни разпоредби на учредителния акт и закона, те са незаконосъобразни, т. е. отменяеми, но не и нищожни. Отмяната им може да бъде поискана по реда и в сроковете на чл.74 ТЗ“. След като това твърдяно нарушение подлежи на проверка в производство по предявен иск по чл. 74 ТЗ, на още по - голямо основание няма как да бъде възложено задължение на нотариуса да извършва преценка в тази насока при извършване на нотариалните удостоверявания по чл.137, ал.4 ТЗ. В случая необходимата проверка е извършена, тъй като нотариусът е съобразил представеното от лицето пълномощно, въз основа на което то е взело участие в проведеното общо събрание на съдружниците и е подписало съставения протокол, но дали това пълномощно е общо или изрично, съответно отговаря ли на изискванията на чл.137, ал.6 ТЗ и ако не отговаря как това се е отразило на взетите решения от общото събрание, са въпроси, които следва да намерят отговор в производството по чл. 74 ТЗ, а не в настоящето производство.

При извършените нотариални удостоверявания не е допуснато нарушение на разпоредбата на чл.582 ГПК, вр. с чл.589, ал.2 ГПК и чл. 576 ГПК, като не е назначен преводач, тъй като лицето инициирало нотариалните производства знае български език, което е установено и от съда при разпита на свидетелите К. Т. М. и А. О. Д., поради което и възраженията в тази насока са неоснователни.

С оглед изложеното се налага извода, че направените с въззивната жалба възражения са неоснователни.

Първоинстанционният съд е изпълнил задълженията си по чл.12 и чл.235, ал.2 ГПК, като при постановяване на решението е преценил всички доказателства по делото и доводите на страните по вътрешно убеждение.

Както бе отбелязано по - горе, в случаят нотариусът е извършил необходимата проверка по отношение на представителната власт на А. Д., като след като се е уверил в самоличността ѝ е съобразил представеното пълномощно, с което тя е упълномощена от управителя и едноличен собственик на капитала на „Саванна Крик“ ЕООД, ЕИК 202212445 – съдружник в ответното дружество, въз основа на което е взела участие в проведеното общо събрание на съдружниците и от името и за сметка на представлявания от нея съдружник е подписала съставения протокол, което е достатъчно за да бъдат извършени исканите нотариални удостоверявания. Какво е представеното пълномощно, с оглед обема на представителната власт, с която е упълномощен пълномощника – общо или изрично, и как това се отразява на решенията на общото събрание на съдружниците на ответното дружество за взимането на които е гласувал пълномощника, от името и за сметка на съдружника, е въпрос който следва да бъде разрешен в производството по чл. 74 ТЗ доколкото касае законосъобразността, а не нищожността на взетите решения. В разпоредбите на чл.137, ал.4 и ал.5 и разпоредбите на ГПК не е възложено задължение на нотариуса да извършва проверка за законосъобразност на взети решения от общо събрание на съдружниците в дружество с ограничена отговорност, поради което възраженията в тази насока за допуснати нарушения от негова страна, които са опорочили до степен на нищожност нотариалните удостоверявания, съответно обосновават нищожност на атакуваното решение са неоснователни. Предвид изложеното неоснователни са възраженията за несъобразяване на изводите на съда с представените по делото доказателства и конкретно с пълномощното, въз основа на което А. Д. е взела участие в процесното общо събрание на съдружниците и е подписала съставения протокол за него.

В протокола от 28.08.2019г. от проведеното общо събрание на съдружниците в ответното дружество, подробно е описано пълномощното, с което Е. С., като едноличен собственик на капитала и управител на съдружника „Саванна Крик“ ЕООД е упълномощил А. О. Д., да го представлява, което тя е направила и е подписала съставения протокол от името и за сметка на „Саванна Крик“ ЕООД, поради което не е налице нужда от нотариално удостоверяване на подписа на Е. С., и възраженията в тази насока са неоснователни.

Дори и да се приеме, че е налице нарушение на чл. 17 от Наредба № 32 за служебните архиви на нотариусите и нотариалните кантори във връзка с Приложение № 6 към цитираната наредба, изразяващо се в непосочване на конкретното местожителство на лицето – населено място, улица, № и т.н., то това не е опорочава процесните нотариални удостоверявания до степен на нищожност, съответно не обосновава нищожност на атакуваното решение, в подкрепа на който извод са изложени съображения по - горе. Предвид изложеното дали съдът е допуснал нарушение на разпоредбата на чл. 164 ГПК при преценка на показанията на свидетеля К. М., който е и нотариусът извършил

процесните удостоверявания, или не е ирелевантно, тъй като това не може да обоснове промяна в направените изводи, съответно твърдяната неправилност

Поради съвпадане на крайните изводи на първоинстанционния и въззивния съд, обжалваното решение следва да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

С оглед изхода на спора и на основание чл.78, ал.3 ГПК ищецът следва да заплати на ответника направените разноски за въззивното производство в размер на 1 200лв. - адвокатско възнаграждение, за което са представени доказателства за плащане в брой /договор за правна защита и съдействие от 13.07.2022г./.

По тези мотиви и на основание чл.271, ал.1, изр.1, предл.1 ГПК и чл.272 ГПК, Софийският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 900947 от 02.08.2021г., постановено по търговско дело № 176 по описа за 2019г. на Благоевградски окръжен съд.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 ГПК „Еделвайс мениджмънт“ ООД, ЕИК 202178174, да заплати на „Планински капитал“ ООД, ЕИК 202616644, сумата от 1 200лв. /хиляда и двеста лева/ - направени разноски за адвокатско възнаграждение за въззивното производство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в едномесечен срок от връчването му на страните пред Върховния касационен съд на Република България.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____